

Anu Vanaksen suunnittelema vuoden 2013 Immanuel-joulukortti.

Joulurauhaa ja Jumalan siunausta vuodelle 2014!

**Tervetuloa Nurmeksen kirkkopuistoon
jouluaton aattona 23.12.2013 klo 18!
Immanuel-jouludraama esitetään silloin
25. kerran.**

**Esitystä voi tukea ostamalla Immanuel-
joulukortteja. Tilaus puh. 040 5486819.**

”Vedä jo jouluhenkeä”

Tästä Haikolan pirtin adventin runota-
pahtumasta on tullut jo perinne. Ensін
kokoonnuttiin remontin keskellä, nyt
jo kolmatta kertaa ja toistamiseen Matti
Häkkisen himmeliä alla. Tervetuloa
Haikolaan sunnuntaina 15.12.2013! Sil-
loin on klo 14 tarjolla kevyt adventti-
lounas ja klo 15 Ylä-Karjalan kansalais-
opiston lausuntapiirin joulurunotuokio
ja joululauluja. Ruokailun (7 €) vuoksi
toivotaan ennakoilmoittautumista.

Saimme opiston toveriliittolaiselta
(1955–1956) kirjailija Eeva Tikalta hä-
nen vuoden 1958 Pirtin Viestin joulu-
numeroon kirjoittamansa runon ”Kun
jouluvirttä laulamme”. Se julkaistaan
nyt 45 vuotta myöhemmin uudelleen.
Toinen jouluruno ”Tule sydämen ilo”
on Eeva Tikan runopapereista löytynyt
aikaisemmin julkaisematon. Lausunta-
piiriläiset esittävät myös nämä runot
runotuokiossaan.

Kirjailija Eeva Tikka.
Kuva Pentti Björninen

TULE SYDÄMEN ILO

*Punatulkku joulukuun lunta vasten,
huurteinen oksa pakkastaivasta vasten;
tule suloinen juhla, pyyhi pois
arjen pölyisten askelten jäljet.*

*Kynttilä ikkunan pimeää vasten,
heleä liekki, lämmin sydän;
tule valo, kosketa,
hävönnä painavat varjot.*

*Joulu talvea vasten,
syntymän ihme kuoleman varjoa vasten.
Tule Lapsi,
sinä joka säteilet
läpi ihmisen erehdysten ja syyllisyyden,
tule sydämen ilo, ikuinen lahja,
valo joka ei sammuu.
Tule Jeesus, Vapahtaja.*

KUN JOULUVIRTÄ LAULAMME

*Kun jouluvirttä laulamme,
on seimi luonamme.
Kun laulamme,
näemme loisteen lämpimän
vaiheilla lapsen viiptyvän -
ja Maria ja Joosef,
he vaiti katsovat.*

*Vain oljet kahahtavat
ja aasi äännähtää.
Marian sydän autuas,
Marian sydän voimakas
on pienen lapsen tähden;
ei tuskan miekkaa pelkää,
vaan valvoo iloiten.*

*Ääneti katsoo Joosef,
ja käsi Marian
pois poimii oljenkorren
otsalta nukkuvan.
Ja armo ainoastaan
seimestä loistaa vastaan.
Kun jouluvirttä laulamme,
on Jeesus luonamme.*

HAIKOLAN TALO

Haikolan vuodenkierrossa vanhoja perinteitä ja uusia tapahtumia

Nurmeksen evankelisen opiston syntymäkotina Haikola on nyt ollut korjattuna käytössä runsaat kolme vuotta. Alkuun toimittiin remontin keskellä, jottei polku Haikolaan pääsisi nurmettumaan. On vaalittu opiston perinteitä, mutta ohjelmaan on tullut myös uutta.

Vuodesta 1943 lähtien on Marian ilmestyspäivänä järjestetty toveripäivät. Vuoteen 1951 saakka ne pidettiin Haikolan pirtissä, sitten uusissa opistorakennuksissa vuoteen 2009. Kun opisto myytiin, Marian päivän juhla palasi takaisin Haikolaan.

Vanhaa perinnettä on myös juhannusjuhla. Kokko poltettiin aikoinaan Kohtavaaran kalliolla, nyttemmin opiston rannassa. Hiljaisuuden messu on vakiintunut osaksi juhannusjuhlan ohjelmaa.

Haikola jatkaa Nurmeksen kaupungin latuverkon huoltopisteenä. Viime talvena talkoolaiset huolehtivat pressuista rakennetussa laavussa kahvi- ja mehutarjoilusta ja makkaranpaistosta. Suksittelijoita riitti kevättälvisillä hangilla, ja kaupunki sai runsaasti kehuja latujen hyvästä huollosta. Ensi talvena hiihtäjien mukavuus paranee, kun kaupunki rakensi syksyllä Haikolan mehupisteelle kamiinavarusteisen huvimajan ja kiinteän nuotiopaikan. Yhteistyöhön Ylä-Karjalan kansalaisopiston kanssa sisältyvät muun muassa torstai-iltojen kuntojumput ja useat kurssit, uusimpana tammikuussa pidettävä Elämänkaarikurssin jatko-osa.

Helmikuinen "Borsikeittoa ja blinettä" -sunnuntai ja toukokuun ensimmäisen päivän "Vappubrussi ja mieskuorolaulua" ovat uutta perinnettä, samoin hiljaisuuden retriitit, Japani- ja Vianan-Karjala-aiheiset tapahtumat sekä adventin "Vedä jo jouluhenkeä" -runotuokio. Nurmeksen Nuoren Musiikin pirttikonsertti ja musiikillinen runopolku ovat nekin uutta ohjelmatarjontaa, samoin joululaulutuokiot. Kevään yrtti- ja syksyn sienikursseille on saatu kiteeläisistä Pirjo ja Kalervo Rinteestä kokeneet asiantuntijat.

Opistoajan suosittua karjalaisen kulttuurin kurssia on Haikolassa jatkettu pienimuotoisesti. Viime kesän "Karjalaisia henkilökuvia" -sarjalle on tulossa jatkoa. Kädentaitojen kursseilla kuin myös elämänkaarikirjoituksella on esikuvia jo opiston historiassa.

Erilaisten ohjelmien kehittäminen on nyt Haikolassa ykkösasia. Siihen Pirtin Viestin lukijatkin voivat antaa oman panoksensa välittämällä ideoita ja toivomuksia. Voimaa ja uteliaisuutta tarjotaan paljon! Ilmoitelkaa ideoista!

Haikolan pitotalo voisi paljon nykyistä enemmän tarjota viihtyisän ja rauhallisen paikan perhejuhlien ja muiden tapahtumien järjestäjille. Tänä vuonna ainakin kaksi perhejuhlaa on varannut joko pelkät tilat tai myös tarjoilun ikioman pikkujoulun ja joulun viettoon. Lastenjuhlien pitäminen onnistuisi Haikolassa myös erinomaisesti. Toistaiseksi sitä ei vielä kukaan ole keksinyt!

Haikolassa 22.11.2013

Tiula Koivisto ja Kyllikki Tiensuu

P.S. Haikola siirtyi 4.9.2013 maalämpöön. LämpöYkkönen hoiti asian tehokkaasti: porattiin kaksi 195 m syvyistä lämpökaivoa, vedettiin johdot, poistettiin öljykattila ja asennettiin kotimainen Oilon-laitteisto. Aikaa kului 3,5 päivää. Vaara-Karjalan Leader ry:n myöntämä hanketuki mahdollisti operaation.

Haikolan uusi emäntä

Tuija Värriö ja Asko Karjalainen heitivät elokuun lopussa haikeat jäähyväiset Haikolalle. Puolentoista vuoden isännöitynä ja emännöitynä Pielisen rannalla vaihtui Kuusamon maisemiin, kun Tuija palasi varsinaiseen virkaansa Rajavartiolaituksen palvelukseen. Asko jatkaa kiinteistöpäällikön tehtävissään ja Riikka Värriö lähti jatko-opintoihin. Kiitokset heille aherruksesta Haikolassa!

Syyskuun alussa Haikolan asukkaaksi muutti nurmekselainen Irma Huovinen. Hän osaa, paitsi muuta, valmistaa maukasta ruokaa ja tehdä herkullisia leivonnaisia. Irma voi näin monella tavalla auttaa Haikolan toiminoissa. Lokakuussa hänet tapasi kolleemasta painavaa ensilunta talon pihalta ja istuttamasta kanervia terassin kukkalatikkoihin.

Irman elämän tärkeimpiä ihmisiä ovat lastenlapset 3-vuotias Vilma ja 1-vuotias Tea. He ovat jo käyneet useita kertoja Haikolassa mummon luona yökylässäkin.

Irma Huovinen ja lastenlapset Vilma ja Tea

Kaislikossa suhisee

Sota ja rauha, Ulysses ja Alastalon salissa saavat kaikessa rauhassa odottaa eläkevuosiansi. Ei minulla ole aikaa, kun nianhimoa eikä mielenkiintoa ryhtyä lukemaan niitä. En halua elämäni kulturellia sivistystä, mutta enpä myöskään jännityksen piinaa enkä lyyristä epäselvyyttä.

Luen siis yhä uudestaan menneisyyteni taattu lastenkirjoja ja tuttuja nuortenromaaneja. Niiden kanssa voin aikamatkustaa taaksepäin ja tutustua myös hiukan omaan itseeni: miten minusta on tullut minä.

Rohkaistuinpä tässä kuitenkin päivänä muutamana tarttumaan ihan uuteen tuttavuuteen, nimittäin Englannissa vuonna 1908 julkaistuun klassikkoon Kaislikossa suhisee. Alussa en vielä oikein tuntenut kirjan tyyliä ja siinä kohdassa, jossa kömpelö Myyrä – tai oikeammin Kontiainen – kaataa Vesirota – tai oikeammin Vesimyyrän – veneen, kiusaannuin tavattomasti. Mutta kun Rotta suhtautuikin asiaan sydämellisen humoristisesti, suorastaan sulin hellyydestä ja helpotuksesta.

Kuinka suopea ja lämminsydämi-

nen ja suorasukainen Vesirota onkaan! Kuinka jäyhä, ujo ja oikeudentuntoinen Mäyrä! Mikä hillitön, hyväntuulinen rehvastelija Konna! Suurenmoisia ja hellyyttäviä persoonallisuuksia. Tutustumisen arvoisia. Mukava, suloinen kirja.

Kenneth Grahame oli pankkivirkailija ja palasi varhaiseläkkeelle jäätyään lapsuutensa maisemaan, noin 50 km:n päässä Lontoon Citystä sijaitsevaan maalaiskylään. Siellä hän kokosi pikkupojalleen sepittämänsä ja läheisen Thamesjoen töyräille sijoittamansa tarinat mestariteokseksi. Kirja on pelkkää antropomorfismia, eläinten ihmisenkaltaistamista. Sitä sopii tietenkin paheksua, jos kokee biologisen totuudellisuuden välttämättömäksi ja saa paheksunnasta hyviä viboja. Me muut tyydymme herkuttelemaan hilpeillä tyypeillä, ystävyysylystyksellä ja lempeällä luonnonkuvauksella.

Kirjan tunnelman löysin viime keväänä Kohtavaarastakin! Olin riehunut koko päivän myyrän tavoin kevättalkoissa rennon ja ystävällisen porukan kanssa. Istuskelin sitten ilta-auringossa Haikolan parvekkeella ja seurasin elämää keltaisessa ruovikkoryteikössä. Sammakot intoilivat, pullistelivat ja leuhkia kurnuttivat rantavedessä kuin Konna konsanaan. Piisami, jota myös usein vesirotaksi kutsutaan, touhusi ahkerasti vaaran juurelta tulevan ojan suulla. Sillä oli pesä suoraan silmiäni alla. Välillä rouvakin pulahti näkyviin, mutta useimmiten herra P läksi tomerasti ruoanhakureissulle, välillä vasesemmalle, välillä oikealle pitkin rantaa. – Silloin, sen ohikiitävän hetken, tunsin olevani sovussa koko maailman kanssa.

Minna Salonen

”Opisto oli iso asia syrjäkylien nuorille elämään lähtiessä”

Tapasimme Vuokko Häkkisen

Nurmeksen seudun evankelisen kansanopiston neljännellä kurssilla 1944–1945 opiskeli nurmekselainen Vuokko Häkkinen, os. Suhonen. Hän viettää eläkepäiviään Nurmekodissa. Vaikka Vuokko on nyt sidottu pyörätuoliin, hänen puheessaan kuuluu iloinen kiitollisuus: ”Elämä on ollut hyvä.”

Vuokon syntymäkoti oli Saramon kylällä lähellä Louhikosken sähkövoimalaitosta, missä hänen isänsä toimi vartijana. Kotona olikin sähkövalo jo 1920-luvulla.

– Talvisodan aikaan oltiin äidin ja veljen kanssa evakossa Kannuksessa. Joulukuun 11. lähdettiin, edellinen yö oltiin kirkossa. Kannuksessa kului talvi. Kovin oli ikävä kotiin, jonne huhtikuussa palattiin. Siirtolaisten keskuudessa levinnyt polio vei voimalan hoitajan tyttären. Hänet tuotiin Nurmekseen haudata.

– Palattuani menin kouluun IV luokalle. Meillä oli opettajana suojeluskuntalainen Kaarlo Lipsanen, joka piti koululaisille sotilasharjoituksia. Seurakunnan kanttorin sisar Elli Jussila oli hyvä opettaja. Helsinkiläinen Meeri Vilske taas pelkäsi sotaa.

Käytyään Riihivaaran koulussa jatkokoulun Vuokko halusi ehdottomasti opistoon – oppikoulun käymiseen ei ollut taloudellisia mahdollisuuksia.

Syksyn ensimmäinen tapahtuma

opistolla oli sodasta palanneille järjestetty tulojuhla. Helvi Valkonen oli sen organisoinut, sillä Toivo Salomaa oli silloin vielä armeijan hommissa. Opettajat puhuivat, oppilaat lauloivat ja tarjottiin korviketta. Toivo Salomaa vieraili opisto-aikaan sotilasvarusteissaan muutama kerran. Rovasti Kristian Tammio Lieksasta ja pastori Lauri Koskenniemi Helsingistä kävivät pitämässä raamatuntutunteja.

– Opistolla oli alkeellista, mutta sota-aika kuritti kaikkia. Mieleen on jäänyt, miten vaikeaa karbidilamppujen hoitaminen oli. Pirtin uunissa paistettiin leivät. Oli myös erillinen opetuskeittiö.

– Aittoja remontoitiin asunnoiksi, ja niiden valmistumista odotellessa yövyttiin johtajattaren huoneen lattialla. Valot sammuiivat yhdeksältä. Aluksi pimeä ja kylmä hankaloivat olemista, mutta ei se haitannut. Elämä soljui eteenpäin. Itkettiin, kun keväällä piti lähteä pois. Myöhemmin käytiin opistojuhlissa, myös juhannuksena.

Vuokko muistelee opistossa saamiinsa ystäviä Signe Koivuniemeä ja Eeva Tuulikki Väisästä. Opettajista ovat mielessä myös Lyyli Kortelainen ja Elsa Väänänen. Opiston jälkeen Vuokko oli kotosalla ja hakeutui sitten ensin karjanhoitokoulun tietopuoliselle osastolle. Sisäoppilaitos sielläkin opetti yhteiselämää. Vuokon huonetoverina oli Lea Havas, tunnetun lestadiolaispapin ja

kansanedustajan Waino Havaksen tytär, jonka kanssa ”sovittiin hyvin yhteen ... ei toinen kahtonut toisen yli.” Seurasi harjoitteluvuosi Kopraksen Aatamilassa, missä opistolaisilla oli tapana käydä vierailulla. Vuokko valmistui karjakoksi.

Vuokkoa suositeltiin sitten jatkaamaan opintojaan karjatalousopistossa Kuopiossa, mutta kun isä toivoi tyttärelä kodin töihin, tämä luopui – ”vanhempiani kunnioittaen” – ajatuksesta. Euraankin Vuokkoa houkuteltiin jalostuskarjan hoitajaksi, kun Karjatalouslehdessä oli kerrottu hänen lypsymestarimerkistään. Suosituksena pidettiin myös sitä, että hän oli käynyt kristillisen kansanopiston.

Naapurin poika Toimi Häkkinen oli Vuokolle lapsuudesta asti tuttu. Hänen kanssaan oli käyty myös Kohtavaarassa juhannusyötä valvomassa.

– Tunnettiin toisemme hyvin. Oli pitkään seurusteltu. Naimisiin mentyämme muutin Häkkiseen. Sain Jumalan lahjana hyvän anopin, joka oli joutunut käymään läpi syöpähoidot ja parantunut. Olin 30 vuotta miniänä. Anopin kanssa oli hyvä olla, kun mies oli viikot savotassa. Sain kotoa myötäjäisiä, eikä minulla ole ollut maallista hätää.

– Toimi oli minulle hyvä mies. Saimme yhden pojan Matin. Mutta Toimi menehtyi jo 62-vuotiaana. Se oli minulle tappio. Onneksi oli poika ja lapsuskoti lähellä. Pian mieheni kuoleman jälkeen

muutimme Nurmeksen keskustaan. Oli onnellista, että Häkkisen tila ”Väinölä” siirtyi silloin hyvin käsiin.

Vuokko Häkkisen valoisa asenne pysähdyttää. Sekin, miten hän kertoo: ”En hakenut asumistukea, kun näin TV:ssä, miten ihmiset Helsingissä joutuivat asumaan pahvikotteroisissa.”

Vuokko Häkkinen poikansa Matin kuvamana lokakuussa 2013. Matti Häkkinen on valokuvaaja ja varsinainen himmelimestari. Hän on opettanut Haikolassa järjestetyillä himmelikursseilla, ja hänen kätensä töitä ovat kolme pirttiä nyt kaunistavaa taidokkaasti tehtyä himmeliä.

Kirja-arkun aarteita

Haikolan kotiseutuilla saimme ottaa vastaan arvoituksellisen näköisen puisen arkun. Sen toi tullessaan Ylä-Karjala-lehden päätoimittaja Pertti Meriläinen. Arkussa oli 25 vanhaa, käytössä kulunutta kirjaa, viisi valokuvaa ja kolme huoneentaulua. Arku on kuulunut vuosina 1874–1956 eläneelle Sikke Meriläiselle, jonka vanhemmat Risto Meriläinen ja Siiri s. Leinonen muuttivat 1894 Lipinlahden Taipaleen talosta Valtimon Sivakkajoen Merilään.

Kirja-arkun sisältö kertoo omistajan läheisestä yhteydestä evankeliseen herä-

tysluokkeeseen. Se ei ole ihme, sillä juuri Lipinlahti oli Saramon ohella Nurmeksen evankelisia kyliä. Pertti Meriläinen kertoi isotädistään, että tämä oli uskollinen Sannasaattaja-lehden tilaaja.

Kirja-arkun sisältö on kaikki, mitä Sikke Meriläisestä on jäänyt jälkipolville. Hän oli saanut haltuunsa myös kahden lapsettomana kuolleen sisarensa Tiinan ja Annin kirjoja. Kannettomiksi kuluneiden virsikirjojen ja paljon käytettyjen Uusien testamenttien ohella arkusta löytyi muun muassa kaksi Olaus Svebiliuksen ”Lutherin Vähän katekismuksen selitystä”, Fredrik Gabriel Hedbergin ”Uskon oppi autuuteen” vuosilta 1875 ja 1909, Juuso Hedbergin suomentama ”Lutherin Iso katekismus” 1899, Siken nimikirjoituksellaan varustama Pietari Kurvisen toimittama ”Autuaallisia hetkiä Jumalan lasten seurassa. Ystävien kirjeitä matkalla Siioniin”, Johannes Bäckin ”Muukalaisten kotielämä”, Stefan Prätöriuksen ”Uskovaisten hengellinen aarreaitta”, Lutherin ”Kasteen sakramentti”, jonka 1906 saksasta suomensi Nurmeksen kirkkoherra, ”kirkkopaimen” N. E. Vainio, Lutherin ”Mannaa Jumalan lapsille” ja Tuoma Wilcocksin ”Kalliit kalliosta Kristuksesta vuotaneet hunajan-pisarot eli lyhyt varoituksen sana kaikille pyhille ja syntisille”. Erikoinen on

1500-luvulla eläneen italialaisen humanistin ja reformaattorin Antonio Palearion kirjoittama ”Ristiinlaskettu Kristus ja hänen armotyönsä”. Paleario kärsi kirjansa vuoksi marttyyrikuoleman. Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys kustansi suomenoksen, josta Siken kirja-arkussa on vuonna 1906 ilmestynyt viides painos.

Pertti Meriläinen päätti lahjoittaa kirjat Haikolan taloon: ”Uskon että lukemisesta kuluneet kirjat parhaiten juuri Haikolassa kertovat jälkipolville, kuinka merkittävä evankelinen liike saattoi olla 1900-luvun alun ihmisille.”

Helsingin yliopiston kirjahistorian professori Tuija Laine arvioi arkun kirjakokoelman: ”Voisi nostaa esiin Lutherin merkityksen evankelisille, siellähän oli useampi Lutherin käännös ... Hartauskirjallisuus oli toisaalta tyypillisesti kirjallisuutta, joka jossain määrin ylitti tunnustuskuntarajoja. Siihen viittaa viimeksi mainittu kirja ... Svebiliuksen katekismus puolestaan oli vuodesta 1689 lähtien Ruotsin valtakunnassa käytettäväksi määrätty katekismus, vaikka tosin sen suomennos tuli vasta 1700-luvun puolivälissä. Mutta sen jälkeen sitä käytettiin sitkeästi pitkään. Wilcoxia tiedetään Paavo Ruotsalaisen lukeneen, mutta sen käytöstä evankelisten parissa en tiedä. Luonteeltaan se oli kyllä sellainen, että sen voi hyvin kuvitella sopivan vanhaan, hedbergiläiseen evankelisuuteen.”

Haikolan pirtin hirsien historiaa

Nurmes-Seuran kotiseutuilla pidettiin Haikolassa 29.10.2013. Tutustuttiin Haikolan tilan vaiheisiin aina 1600-luvulta saakka. Saatiin myös varmuus siitä, mistä nykyisen pirtin hirret ovat peräisin.

Kohtavaaran laella sijaitti 1800-luvulla Sarkkisten omistama Kohtalan tila. Sinne tuli vävyksi Heikki Erkinpoika Ikonen, joka oli 1852 kihlannut Vappu Sarkkisen. Heidän perheeseensä syntyi kymmenen lasta. Pojista Heikki ja Mikko asettuivat hoitamaan Haikolaa Lipinlahden rannalla.

Nykyisen Haikolan päärakennuksen hirret ovat peräisin vaaralla sijainneen Kohtalan eli Kohtavaaran savupirtistä. Ne tuotiin sieltä alas nykyiselle paikalleen, ja lisähirsiiä kuljettiin myös Lipinsaareen sijainneesta vanhasta Haikolasta.

Marian ilmestyspäivänä 23.3.2014

klo 10 messu Nurmeksen kirkossa, saarnaa emeritusarkkipiispa Jukka Paarma, liturgina kirkkoherra Reijo Tuokkola, lounas Haikolassa noin klo 12, päiväjuhlassa

klo 13 maisteri Pirjo Paarman aiheena on "Mistä kaikki maailman ihmiset on tehty?", kahvit, Nurmeksen ev. opiston ystävät ry:n vuosikokous klo 15.

Emeritusarkkipiispa Jukka Paarma ja maisteri Pirjo Paarma tulevat Marianpäivän juhlaan.

TULOSSA

Immanuel-joulumessut
PielisAreenalla la 14.12.2013
klo 9-15

"Vedä jo jouluhenkä"
Haikolassa

su 15.12. klo 14 kevyt adventtilounas (7 €, mielellään ennakkovaraus), klo 15 Ylä-Karjalan kansalaisopiston lausuntaryhmän joulurunotuokio ja yhteisiä joululauluja

Elämänkaarikirjoituksen
viikonloppu

pe-su 17.-19.1.2014 yhteistyössä Ylä-Karjalan kansalaisopiston kanssa, ohjaajana kirjailija, psykoterapeutti Pepi Reinikainen

Naisten hemmottelulauantai
liikuntaa, hyvää kevyttä ruokaa ja turvesauna la 1.2.2014 klo 10-16, ohjaajana Kaija Kokkonen

Borssikeittoja ja blinejä

su 16.2.2014 ja su 23.2.2014 klo 12-14

Marian ilmestyspäivänä

su 23.3.2014 klo 10-16 messu, juhla ja vuosikokous

Vuosikokous

Nurmeksen evankelisen opiston ystävät ry:n vuosikokous pidetään Kohtavaarassa Haikolan pirtissä sunnuntaina 23.3.2014 klo 15.00. Vuosikokouksessa käsitellään sääntöjen määräämät asiat, mm. valitaan hallituksen jäsenet. Tervetuloa!

Yhdistyksen hallitukseen kuuluvat Niilo Kunnasranta puheenjohtajana, Jukka Pihlatie varapuheenjohtajana sekä Jaakko Korhonen, Marja-Liisa Rönkkö, Riitta Taskinen ja Kyllikki Tiensuu, joka toimii myös hallituksen sihteerinä. Erovuorossa ovat 2014 Niilo Kunnasranta ja Kyllikki Tiensuu.

Vappubrunssi ja mieskuorolaulua

to 1.5.2014 klo 11-14

Äitienpäiväjuhla 11.5.

Talkooviikko ma 12.-16.5.2014

Kevätretriitti

pe-su 16.-18.5. Ohjaajina Marja-Leena Virolainen ja Kaija Kokkonen

"Hurmaannu luonnon puutarhaan – Yhä ytyä yrteistä"

ma-pe 2.-6.6.2014 ohjaajana luonnontuoteneuvoja no 5522 Pirjo Rinne, yhteistyössä Maaseudun Sivistysliiton kanssa

Juhannusaaton kokkojuhla ja Hiljaisuuden messu

pe 20.6.2014 klo 20 alkaen. Vieraana teologian tohtori Lilja Kinnunen-Riipinen, jonka aiheena on "Opetuslapseuskoulu - terveisiä Pohjois-Thaimaan vuoristosta"

Nurmeksen Nuori Musiikki

5.-13.7.2014, kuudennentoista kerran, taiteellisenä johtajana Tuija Hakkila

Nurmeksen Nuoren Musiikin pirttikonsertti

Haikolassa viikolla 28

Runon ja suven päivän musiikillinen runotuokio

su 6.7.2014 klo 14 Haikolan pihapiirissä

Karjalaisia henkilökuvia II

ma 14.7.2014 nurmekselainen Maria Kinostä 15.7.2014 Johannes Virolainen, syntymästä tammikuussa 2014 kuluneeksi 100 vuotta ke 16.7.2014 piispa Eino Sormunen

Lipinlahden kansakoulun alkamisesta 125 vuotta

to 17.7.2014 juhla

Lipinlahden kansakoulun historiaa

to 17.7.2014 näyttely Haikolan talossa

Elämänkaarellinen kuvakerrontaviikko

ma-pe 4.-8.8.2014 kirjailija, psykoterapeutti Pepi Reinikaisen opastuksella

Sienikurssi

ma-to 25.-28.8.2014, ohjaajana sienineuvoja no 1041 Kalervo Rinne, yhteistyössä Maaseudun Sivistysliiton kanssa.

Sieniviikonloppu tutkijoille

tieteellinen kartoitus sienesiintymistä Pohjois-Karjalassa ajankohta varmistuu myöhemmin

Syysrettriitti

pe-su 19.-21.9. Ohjaajina Marja-Leena Virolainen ja Kaija Kokkonen

Haikolan Talo MAALÄMMÖLLE

Asiakkaalle räätälöity

Pitävä hinta, pitävä aikataulu

Ammattilaisen suunnittelema ja asentama

Asiakkaista 94% suosittelee LämpöYkköstä tuttavilleen.

Kysy vaikka Haikolan väeltä! p. (013) 430 120

Lisätietoja ja tarjous maalämmöstä: Jaakko Leppänen, p. 040 8419 440

lämpöYkkönen

oilon
Kotimaiset maalämpöpumput

Kotimainen Oilon hyrisee nyt Haikolan pannuhuoneessa, jota koristaa myös tuntemattomaksi jääneen kuvataidelinjalaisen maalaus.

TILAA PIRTIN VIESTI!

Maksa Pirtin Viestin tilausmaksu **10 euroa**, niin saat tietoa Haikolan toiminnasta (viitenumeroiksi 10016).

Muista mainita maksaja ja osoite, muuten emme voi lehteä toimittaa! Jos kaikki lehden saajat maksaisivat tilauksen, lehden talous olisi hyvässä kunnossa!

LITY YHDISTYKSEN JÄSENEKSI!

Jäseneksi liityt maksamalla yhdistyksen vuosijäsenmaksun **20 euroa** tai pysyvän jäsenmaksun **200 euroa** (viitenumeroiksi 10029).

TILINUMEROT

Pielisen Osuuspankki, Nurmes
FI02 5299 0120 0478 72
POP Nurmes
FI54 4786 5020 0029 20
Nordea Lieksa
FI78 1103 5000 1619 61

Opistomuistoja keräämään!

Viime toveripäivillä päätettiin ryhtyä keräämään Nurmeksen opistolaisten muistoja omalta kansanopistoajaltaan. Vuokko Häkkisen haastattelu on eräs esimerkki. Lähettäkää siis kertomuksia, pieniäkin muisteluksia, opistoaikaisia vihkoja, kirjeitä, päiväkirjoja, valokuvia ja muuta materiaalia, myös vanhempien ja muiden sukulaisten tai tuttavien jäämistöstä löytyvää aineistoa. Tavoitteena on saada aikaan kuvaus opiston vaiheista. Siinä omaelämäkerrallisilla muistoilla on tärkeä osuus. Kiitos jo etukäteen!

Materiaali toimitetaan osoitteeseen Kyllikki Tiensuu, Haikolan talo, Opistontie 7, 75970 KOHTAVAARA.

PIRTIN VIESTI

NURMEKSEN EVANKELISEN OPISTON YSTÄVÄT RY:N LEHTI

Tämän numeron toimittivat Tuula Koivisto ja Kyllikki Tiensuu.

Tilausmaksu 10 eur

Ilmestyy kaksi kertaa vuodessa

Osoite: Opistontie 7, 75970 Kohtavaara
Puh: 013 430 120, 045 138 1648

S-posti: haikola@haikolantalo.fi
www.haikolantalo.fi

Ulkoasu: Pohjois-Karjalan Ilmoitusvalmistus Oy

Paino: PunaMusta Oy, Nurmes

ISSN: 1797-741x